

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul **Liviu Nicolae Dragnea**, (...), încarcerat în prezent la Penitenciarul Rahova în executarea unei pedepse privative de libertate de 3 ani și 6 luni, **cu domiciliul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură la Cabinet de Avocat Flavia Teodosiu**, cu sediul în București, Str. Frumoasă nr. 49, et. 3, ap. 1, sector 1, e-mail: cabinet@flaviateodosiu.ro, **prin avocat Flavia Teodosiu, în contradictoriu cu Administrația Națională a Penitenciarelor** cu sediul în Stradă Maria Ghiculeasa nr. 47, Sector 2, București cod poștal 023761, **în temeiul art. 14 din Legea 554/2004**, vă adresez prezenta

CERERE DE SUSPENDARE ÎN PARTE A EXECUTĂRII

ACTULUI ADMINISTRATIV DECIZIA DIRECTORULUI ANP NR. 500.165/2017

prin care vă solicit suspendarea în parte a executării actului administrativ normativ reprezentat de Decizia Directorului General al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 500.165/2017, în ceea ce privește dispozițiile art. 24 lit. c), cu următorul conținut:

“Se interzice folosirea la activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului a persoanelor private de libertate care au fost sancționate pentru abateri disciplinare grave sau foarte grave și nu au fost recompensate cu ridicarea măsurii disciplinare”

Page8

Și ale art. 17 al. (4), care dispun:

“Retragerea de la muncă sau schimbarea locului de muncă al persoanei private de libertate se aprobă de directorul locului de deținere la propunerea comisiei prevăzută la art. 174 al. (1) din Regulament.”

A. SITUAȚIA DE FAPT

1. La data de 24.06.2020, urmare unei conversații on-line cu doamna Alexandrescu Anca Nicoleta, conversație pe care Penitenciarul Rahova a apreciat-o ca fiind interviu acordat unui trust de presă, la data de 29.06.2020 mi-a fost adus la cunoștința faptul că:

- mi s-a întocmit un raport de incident, comunicandu-mi-se tot atunci, ca în baza acestui raport **mi-a fost aplicată măsura administrativă a opririi temporare a dreptului la muncă**, fără însă a mi se comunica și textul legal în baza căruia mi s-a aplicat aceasta măsură, cu motivarea că, în realitate, discuția cu doamna Alexandrescu ar fi fost un interviu acordat presei pentru care nu am primit acordul Directorului Penitenciarului;
- împotriva mea a început, în paralel, și o **cercetare disciplinară** pentru aceeași presupusă faptă.

Măsura administrativă finală de retragere a dreptului la munca a fost aplicată la data de 02.07.2020 fiind menținută și în prezent, FĂRĂ O MENȚIUNE CLARĂ PENTRU CE PERIOADĂ S-A STABILIT RETRAGEREA DE LA MUNCĂ, făcând ca în acest fel să îmi fie aplicate, în realitate, doua sancțiuni pentru aceeași faptă:

- **una anterior Hotărârii Comisiei de Disciplină**, respectiv urmare întocmirii raportului de incident, în temeiul Deciziei Directorului ANP nr. 500165/2017 la data de 02.07.2020, prin retragerea dreptului la muncă;
- și **una prin Hotărârea Comisiei de Disciplină din cadrul Penitenciarului Rahova, pronunțată la data de 03.07.2020**, prin care mi s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 101 lit d) din Legea 254/2013;

La data de 06.07.2020 am formulat și înregistrat sub nr. 649/2020 **Plângere împotriva Hotărârii Comisiei de Disciplină** din cadrul Penitenciarului București Rahova. Plângerea împotriva deciziei Comisiei de disciplină, a fost soluționată de către Judecătorul de supraveghere a privării de libertate prin **Încheierea nr. 591 din data 17.07.2020**, prin admiterea în parte a plângerii în sensul reducerii duratei sancțiunii disciplinare aplicate și, de la 30 de zile, la 15 zile. Împotriva acestei Încheieri Penitenciarul Rahova a formulat calea de atac a contestației formându-se dosarul nr. 16124/302/2020 aflat pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 București. Aceasta contestație **a fost admisă în parte, menținându-se sancțiunea disciplinară aplicată așa cum fusese ea**

Page8

redușă prin Încheierea Judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Rahova.

Împotriva retragerii dreptului la muncă am formulat Plângere încă de la data de 29.06.2020, plângere care a fost soluționată ulterior prin Încheierea nr. 684/19.08.2020 de către Judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului, comunicată la data de 24.08.2020, prin care mi-a fost respinsă plângerea. Împotriva acestei Încheieri am formulat Contestație care a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 sub nr. 18094/302/2020. Prin Sentința penală nr. 1905/2020 pronunțată în dosarul 18094/302/2020, prin care a fost admisă contestația formulată de subsemnatul împotriva Încheierii nr. 684/19.08.2020 a Judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Rahova, instanța a dispus:

“Desființează încheierea atacată și rejudecând: constata că persoanei condamnate i-a FOST ÎNGRĂDIT DREPTUL LA MUNCĂ reglementat de dispozițiile art. 78 din Legea nr. 254/2013, în perioada 02.07.2020-15.09.2020. Definitivă cu privire la admiterea contestației.”

În cuprinsul dispozitivului din Sentința penală menționată mai sus, instanța constata fără putință de tăgadă faptul că mi-a fost îngrădit dreptul la muncă.

În acest sens, în cadrul considerentelor, instanța de judecată reține faptul că:

“la data la care petentul a fost retras de la muncă, invocându-se în acest sens dispozițiile art. 24 lit c) din Decizia nr. 500.165/2017 a Directorului General al ANP, respectiv la 02.07.2020, în privința acestuia NU SE PUTEA INVOCA FAPTUL CĂ A SĂVÂRȘIT O ABATERE DISCIPLINARĂ și în consecință CĂ A FOST SANȚIONAT DISCIPLINAR CU TITLU DEFINITIV, atât timp cât Hotărârea Comisiei a fost dată în data de 03.07.2020 și, mai mult decât atât, aceasta a FOST CONTESTATĂ ȘI A RĂMAS DEFINITIVĂ ABIA ÎN DATA DE 15.09.2020.

Astfel, instanța apreciază că petentului i-a fost îngrădit dreptul la muncă pe care îl obținuse în mod legal, în perioada 02.07.2020-15.09.2020.

Mai departe, referitor la un eventual remediu ce-i poate fi aplicat petentului pentru încălcarea dreptului la muncă constatat, instanța apreciază că “nu poate

dispune o soluție în sensul obligării penitenciarului la reintroducerea petentului la munca pe care o presta anterior retragerii sale, luând în considerare că o astfel de soluție ar veni în contradicție cu articolele contestate anterior, iar la data prezentei, 15.09.2020, petentul este sancționat disciplinar cu titlu definitiv. Potentul urmează a fi din nou analizat în cadrul comisiei de muncă care va da o nouă hotărâre în acest sens.

2. Cu privire la o nouă analiză în cadrul Comisiei de muncă, așa cum a dispus Judecătoria Sectorului 5 prin Sentința Penală nr. 1905/2020, menționez că la data de 02.11.2020 am fost dus în fața Comisiei de muncă. Cu această ocazie mi s-a comunicat faptul că nu mi se va reînstitui dreptul de a munci, întrucât, **Comisia de munca este pusă în situația de a nu PUTEA PUNE ÎN EXECUTARE SENTINȚA PENALĂ NR 1905/15.09.2020 deoarece membrii Comisie de muncă și conducerea penitenciarului **sunt ținuți de art. 24 lit c) din Decizia 500.165 /25.09.2017 a Administrației Naționale a Penitenciarelor conform căruia: “Se interzice folosirea la activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului a persoanelor private de libertate care: c) au fost sancționate pentru abateri disciplinare grave sau foarte grave și nu au fost recompensate cu ridicarea măsurii disciplinar”****

Așadar, începând cu data pronunțării Sentinței penale nr 1905/2020 – respectiv 15.09.2020 și până la data de 02.11.2020 nu am fost dus în fața Comisiei de muncă iar, la data menționată, mi s-a comunicat că nu îmi voi putea relua activitatea la locul de munca Garaj, fapt care, în opinia mea REPREZINTĂ O ÎNCĂLCARE FLAGRANTĂ A LEGII, A CONSTITUȚIEI ROMÂNIEI și a dispozițiilor Sentinței penale nr. 1905/2020.

Ulterior acestui moment, la data de 06.11.2020, apărătorului ales al subsemnatului (Av. Teodosiu Flavia) i-a fost comunicata Adresa nr. 42694,4423/PBRB/2020 prin care se arată faptul că Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 500165/2017, art. 24 lit. c), prevede că „se interzice folosirea cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului a persoanelor private de libertate care au fost sancționate pentru abateri disciplinare grave sau foarte grave și nu au fost recompensate cu ridicarea măsurii disciplinare”. Subsemnatul am înțeles să formulez plângere împotriva acestei măsuri, aceasta fiind în curs de soluționare.

Page8

**B. MOTIVE DE SUSPENDARE, ÎN PARTE, A ACTULUI ADMINISTRATIV NORMATIV
REPREZENTAT DE DECIZIA DIRECTORULUI GENERAL AL A.N.P. NR
500.165/2017**

Conform art. 14 alin. 1 din Legea 554/2004 "În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhice superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

Din cuprinsul textului de lege mai sus invocat rezultă faptul că, pentru suspendarea executării actului administrativ normativ, este necesar a fi îndeplinite următoarele condiții:

1. **EXISTENȚA UNUI CAZ BINE JUSTIFICAT;**
2. **PREVENIREA UNUI PAGUBE IMINENTE;**
3. **FORMULAREA CERERII DE SUSPENDARE A EXECUTĂRII ACTULUI ADMINISTRATIV ULTERIOR SESIZĂRII AUTORITĂȚII PUBLICE CARE A EMIS ACTUL, ÎN TEMEIUL ART. 7 DIN LEGEA 554/2004.**

1. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PRIMA CONDIȚIE – EXISTENȚA UNUI CAZ BINE JUSTIFICAT –
în practică judiciara s-a reținut în mod constant faptul că instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Page8

Sub acest aspect, așa cum am relatat în cadrul situației de fapt, în cazul subsemnatului exista în mod vădit împrejurări care conduc indubitabil la o îndoială serioasă în ceea ce privește prezumția de legalitate a Deciziei nr. 500.165/2017 emisă de directorul general al ANP.

În calitate de persoana condamnată, aflată în executarea unei pedepse privative de libertate în cadrul Penitenciarului Rahova, am fost sancționat disciplinar în temeiul dispozițiilor art. 101 lit d) din Legea 254/2013. Aceasta sancțiune nu prevede limitarea dreptului la muncă.

Mai mult decât atât, prin Sentința penală nr. 1905/2020 emisă de către Judecătoria Sectorului 5 s-a constatat faptul că în perioada 02.07.2020 – 15.09.2020 mi-a fost îngăduit dreptul la muncă, subsemnatul aflându-mă și în ziua de azi în aceeași situație.

Ulterior executării sancțiunii disciplinare ce mi-a fost aplicată, Penitenciarul Rahova a refuzat să îmi respecte dreptul la munca invocând în acest sens dispozițiile art. 24. Lit c) din Decizia directorului general al ANP, ce face obiectul prezentei cereri.

Restrângerea dreptului la muncă, garantat de Constituția României prin art. 41, în ceea ce mă privește are la bază un articol ce se regăsește în cuprinsul unui act administrativ normativ care adaugă în mod flagrant la lege.

Având în vedere **dispozițiile art. 10 din Legea 254/2013**, în exercitarea atribuțiilor directorului general al ANP, de coordonare și control a activității unităților din subordinea ANP, coroborate cu **dispozițiile art. 77 și 78 din Legea 24/2000** care, printre altele, statuează că actele administrative normative emise de autoritățile centrale **“trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe bază și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”**, vă învederez următoarea situație de fapt pe care aveți obligația legală de a o soluționa:

- **Legea 254/2013**, privind executarea pedepselor și măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, **la art. 101 lit c)** instituie sancțiunea **disciplinară a suspendării** dreptului la munca **pentru o perioadă de cel mult o lună**;
- **Decizia nr. 500.165/2017 a directorului general ANP**, pentru aprobarea **Instrucțiunilor** privind organizarea muncii persoanelor private de libertate, emise în temeiul art. 173 al. 6 din **Regulamentul de aplicare a Legii 254/2013**, **stabilește la art. 17 al (4) – retragerea de la muncă** iar la **art. 24 lit. c)**, **stabilește interdicția folosirii la munca a persoanelor sancționate disciplinar (în anumite condiții)**.

Or, noțiunea de retragere de la muncă nu este prevăzută de legea 254/2013 decât la art. 112 și numai cu privire la persoanele arestate preventiv dar nici interdicția folosirii la muncă a persoanelor private de libertate și sancționate disciplinar nu este prevăzută de Legea 254/2013, ceea ce înseamnă, fără dubiu, faptul că Decizia directorului general al ANP Nr. 500.165/2017 adaugă în mod nelegal și nepermis la textul de lege pe care se presupune că doar îl pune în aplicare.

Mai mult decât atât, măsura respectiva restrânge dreptul la muncă al persoanei condamnate, lucru imposibil de statuat printr-un act administrativ deoarece **drepturile pot fi restrânse numai prin lege, astfel cum prevede art. 53 din Constituția României.**

Totodată, dacă Legea 254/2013 permite **doar suspendarea** dreptului la muncă, ca sancțiune disciplinară, **pentru cel mult o lună**, art. 17 al (4) coroborat cu art. 24 lit c) din Decizia ANP nr. 500.165/2013 anulează practic acest drept, **interzicându-l pentru o perioadă nedeterminată** inclusiv cu privire la persoanele care au primit alte sancțiuni decât suspendarea dreptului la muncă.

Administrația penitenciarului Rahova invocă Decizia nr. 500.165/2017, făcând abstracție de dispozițiile Legii nr. 254/2013, în condițiile în care Decizia nr. 500.165/2017 adauga la lege în mod nepermis. Or, în realitate, Decizia nr. 500.165/2013 ar fi trebuit să conțină strict INSTRUCȚIUNI privind organizarea muncii deținuților, astfel cum prevede art. 173 alin. 6 din Regulamentul de aplicare a Legii 254/2013, **și nu să adauge sancțiuni suplimentare, chiar și așa zis administrative, cum mi s-a comunicat, ce nu sunt reglementate prin Legea 254/2013.**

Generalitatea normei primare (Legea 254/2013) nu poate fi limitată prin acte infralegale care să completeze sau să modifice cadrul normativ existent. De aceea, Decizia directorului ANP, în cazul de față, trebuie să cuprindă doar măsurile care organizează executarea dispozițiilor legale și particularizează și adaptează respectivele dispoziții la situația de fapt existentă, fără a se abate (prin modificări sau completări) de la cadrul circumscris prin normele cu putere de lege.¹ În caz contrar, s-ar ajunge la posibilitatea încălcării într-un mod aleatoriu/abuziv a unora dintre drepturile

Page8

¹ Considerentele Curtii Constitutionale din Decizia nr. 458 din 25 iunie 2020 referitoare la actele infralegale, paragraph 45.

fundamentale esențiale, așa cum este în cazul prezenței spete, ajungându-se la încălcarea dreptului la muncă al subsemnatului.

În concluzie, față de considerentele expuse mai sus, apreciez că rezulta în mod clar împrejurări vădite de fapt și de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate a Deciziei directorului general al ANP nr. 500.165/2017.

2. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CEA DE-A DOUA CONDIȚIE – PREVENIREA UNEI PAGUBE IMINENTE – aceasta constă în vătămarea dreptului la muncă al subsemnatului, garantat de Constituția României prin art. 41.

Mai mult decât atât, prin aplicarea dispozițiilor art. 17 alin 4 și ale art. 24 lit. c din Decizia directorului general al ANP nr. 500.165/2017 se produce o pagubă iminentă în sarcina subsemnatului sub aspectul unor drepturi garantate de lege.

Astfel, încă din data de 02.07.2020, când mi-a fost aplicată măsura administrativă a retragerii de la muncă, subsemnatul nu am putut beneficia de: dispozițiile art. 78 din Legea 254/2013 – **dreptul la muncă**, dispozițiile art. 98 din Legea 254/2013 - **dreptul la recompense**.

Totodată, prin aplicarea dispozițiilor cuprinse în art. 17 al (4) și în art. 24 lit. s) din Decizia Directorului ANP nr. 500.165/2017, mi-a fost implicit **îngrădit și dreptul de a beneficia de dispozițiile art. 100 din Noul Codul Penal - Condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii - (art. 59 din Vechiul Cod Penal)**, fiind pus în imposibilitatea de a-mi exercita dreptul de a munci și de a beneficia de zilele câștig necesare pentru calculul fracției de pedeapsă în care se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate.

Page8

Prin urmare, sub aspectul pagubei iminente, subsemnatului mi-au fost practic anulate drepturile ce decurg din aplicarea Legii 254/2013 și din dispozițiile Codului Penal, astfel cum am arătat mai sus, ca efect al aplicării art. 24. Lit c) din actul administrativ cu privire la care formulez prezenta cerere de suspendare a executării.

Apreciez că este evidentă paguma iminentă în ceea ce privește necesitatea suspendării executării art. 17 alin 4 și art. 24 lit c) din Decizia directorului general al ANP nr 500.165/2017.

3. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CE DE-A TREIA CONDIȚIE, arăt faptul că și aceasta este îndeplinită, având în vedere faptul că la data de 17.11.2020 subsemnatul am formulat Plângere Prealabilă în temeiul art. 7 din Legea 554/2004, aceasta fiind înregistrată la Administrația Națională a Penitenciarelor sub nr. 15123/18.11.2020 (Anexa 1).

În concluzie, vă rugăm respectuos să constatați faptul că sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 14 alin 1 din Legea 554/2004 și, pe cale de consecință, să dispuneți suspendarea executării actului administrativ normativ reprezentat de Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 500.165/2017, în ceea ce privește dispozițiile art. 17 alin 4) și art. 24 lit. c).

În drept, îmi întemeiez prezenta pe dispozițiile art. 14 alin 1) Legea 554/2004.

În ceea ce privește probele, atașez prezentei următoarele înscrisuri:

- Sentința penală nr. 1905/2020 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5;
- Dovada depunerii Plângerii Prealabile;
- Adresa nr. 42694, 4423/PBRB/2020 emisă la data de 06.11.2020 de către penitenciarul Rahova

